

OTKUDA MENI?

4. nedjelja došašća, C

Kako li je lijepo kad nas prijatelji ugodno iznenade. Dogodi se naime da i ne pomišljamo da bi se netko sjetio nekog važnog trenutka u mom životu, a kad tamo, svi moji prijatelji sabrani, širokih osmijeha čestitaju i donose svoje malene darove. Bog se ni u tome ne da nadmašiti. Kakva li tek on znade ugodna iznenađenja prirediti svojim prijateljima! Evo nekoliko primjera.

Sjetimo se Noe koji je izabran i određen. Bog ga čudesno spašava od općeg potopa i čini ga novim ocem svega svijeta. Štoviše, postavlja dugu na nebo kao znak vječnog smilovanja. Zašto upravo Noa? To samo Bog zna.

Možemo samo zamišljati kako li je tekao Božji poziv Abrahamu. Zar nije mogao Abraham u sebi pomišljati: „Otkud si mene, starca, našao? Ja trebam razmišljati o odlasku s ovoga svijeta, a ti od mene tražiš da stubokom mijenjam svoj život, da odem u zemlju koju mi odrediš, da porodim djecu, da posvema zaokrenem život?“ I eto, Bog izabire baš njega... Zašto. To samo Bog zna.

Josip Egipatski mogao je samo zapitati zašto je baš on bio određen da strpljivošću, vjernošću, ljubavlju i mudrošću spasi svoju obitelj od gladi i od zla. A Bog je po njemu učinio velike stvari: ne samo da je spasio njegovu obitelj od gladi, nego je u nju unio duh oprostjenja, pomirenja i ljubavi. Zašto upravo Josip? To samo Bog zna.

Kako li se tek Mojsije otimao da ne prihvati ulogu koju mu je Bog namijenio. ispričavao se da ne zna dobro govoriti, vjerojatno se plašio povratka u Egipat i faraonove osvete. Ali Bog je baš njega izabrao i Mojsije je postao zacijelo najveća osoba cijelog Starog zavjeta. Slično Bog izabire Davida, najmlađega među svojom braćom. Zašto Mojsije, zašto David? To samo Bog zna.

Ni proroci nisu baš samo tako prihvaćali Božji poziv. Jona je doslovce bježao, a i Jeremija se, poput Mojsija, izgovarao kako ne umije govoriti. Pa ipak, u našoj je Bibliji Jeremija jedan od 4 velika proroka.

Kad je ono Petar vidio kako je na Isusovu riječ čudesno ulovio mnogo riba, naglo je osjetio svoju slabost i grešnost. Zato se nije više usudio biti s Isusom, pa mu prostodušno govori: „*Idi od mene, Gospodine! Grešan sam čovjek!*“ Isus ne prima ispriku. Petar će „*loviti ljude*“ i biti prvi među apostolima. Zašto upravo Petar? To samo Bog zna.

I danas u evanđelju ona prostodušna i draga Elizabeta kaže: „*Ta otkuda meni da mi dođe majka Gospodina mojega?*“ To je čuđenje svih velikih ljudi. Veliki su upravo po tome što su bili svjesni svoje ljudske ograničenosti i svojih ljudskih slabosti. I onda se, naravno, čude kad ih Bog za nešto veliko izabire.

I za nas je poruka jasna. Bog računa na svakog od nas. I svatko od nas dobiva posebnu, jedinstvenu i nezamjenjivu ulogu. I dok se prostodušno čudiš otkuda tebi ta milost, ne plaši se. Ne plaši se Božjeg poziva i Božjeg izabranja. To je taj izazov i ta ljepota življenja s Bogom. To je ta avantura ispunjena naporom, ali i sviješću o Božjoj blizini i njegovoj podršci. Od Boga dolazi sve, on se želi upravo po tebi proslaviti i on će to i učiniti, snagom Duha Svetog i tvojom suradnjom. Ne znaš li da u cijelom svemiru Bog baš tebe gleda, baš na tebe računa, da si mu baš ti važan? Velik je Bog, on će to i učiniti. Zvonko Pažin